RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 232.389 van 1 oktober 2015
in de zaak A. 214.328/VII-39.262.

In zake : 1. de VZW ZONSTRAAL
2. Ivo BERNAERTS
3. Erik DE DECKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tim Vermeir en Tinne Van der Straeten
kantoor houdend te 1000 Brussel
Congresstraat 47
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE REGULATOR VAN
DE ELEKTRICITEITS- EN GASMARKT (VREG)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Damien Verhoeven
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :
1. de opdrachthoudende vereniging INFRAX WEST
2. de opdrachthoudende vereniging voor energiebedeling INTER-ENERGA
3. de opdrachthoudende vereniging INTERCOMMUNALE VOOR ENERGIE (IVEG)
4. de PROVINCIALE BRABANTSE ENERGIEMAATSCHAPPIJ (PBE)

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Chellingsworth en Baptist Vleeshouwers
kantoor houdend te 1200 Brussel
Neerveldstraat 101-103
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 november 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt van 30 september 2014 met betrekking tot het vaststellen van de methode ter vaststelling van de distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas voor de eerste reguleringsperiode 2015-2016".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 september 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tim Vermeir, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Damien Verhoeven, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Thomas Chellingsworth, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Door de Zesde Staatshervorming werd, op het vlak van het energiebeleid, de bevoegdheid voor de vaststelling van de distributienettarieven voor gas en elektriciteit overgeheveld naar de gewesten.

3.2. Met het decreet van 14 maart 2014 "houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de omzetting van de Richtlijn van de Europese Unie 2012/27/EU van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie en de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten en garanties van oorsprong" werden de taken van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (hierna: VREG) uitgebreid met "de regulering van toegang tot en de werking van de elektriciteits- en gasmarkt, inclusief de distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas" (artikel 3.1.3, 2°, van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid (hierna: Energiedecreet). Overeenkomstig artikel 3.1.4, § 2, 12°, van hetzelfde decreet werd de VREG onder meer bevoegd voor "het goedkeuren van distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas en het vaststellen van de berekeningsmethodes hiervoor, volgens transparante criteria of het nemen van overgangsmaatregelen hierover".

3.3. Op grond van voormelde bepalingen van het Energiedecreet neemt de VREG op 30 september 2014 een beslissing met betrekking tot het vaststellen van de methode ter vaststelling van de distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas voor de eerste reguleringsperiode 2015-2016.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Tussenkomst

4. Met een op 5 maart 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vragen de opdrachthoudende vereniging Infrax West, de opdrachthoudende

vereniging voor energiebedeling Inter-Energa, de opdrachthoudende vereniging Intercommunale voor Energie (IVEG) en de Provinciale Brabantse Energiemaatschappij (PBE) om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partijen stellen in hoofdorde dat de Raad van State zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van de vordering. Het voorwerp ervan zou namelijk een beslissing zijn zoals bedoeld in artikel 23, § 2, tweede lid, 14°, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt. Overeenkomstig artikel 29bis, § 2, van dezelfde wet dient de grond van de zaak te worden voorgelegd aan het hof van beroep te Brussel.

6. De verwerende partij en de tussenkomende partijen zijn daarentegen van mening dat de Raad van State wel degelijk rechtsmacht heeft overeenkomstig artikel 14, § 1, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Beoordeling

7. Gelet op de door de verwerende partij en de tussenkomende partijen bijgebrachte argumenten, die op het eerste gezicht niet zonder grondig tegensprekelijk debat kunnen worden afgewezen, vertoont de exceptie betreffende de rechtsmacht van de Raad van State geen dermate hoge graad van ernst dat zij in het kader van voorliggend kort geding moet worden aangenomen. Het past daarom deze rechtsvraag definitief te beslechten wanneer uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring. De bijkomende stukken die de verwerende partij ter

zitting neerlegt tot staving van de rechtsmacht van de Raad van State, worden bijgevolg niet bij de debatten betrokken.

VI. Onderzoek van de vordering

8. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

9. De verzoekende partijen staven de spoedeisendheid van hun vordering als volgt:

> "[…] Naar eis van art. 17, § 2, RvS-Wet moet het verzoekschrift 'een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen'. Hetzelfde is te lezen in art. 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hem persoonlijk veroorzaken.
>
> […] De tarieven voor de prosumenten zullen berekend en goedgekeurd worden op basis van de bestreden beslissing. In principe zouden die tarieven moeten ingaan op een eerste januari. De VREG zelf geeft in een persbericht aan dat die tarieven zouden worden toegepast vanaf 1 juli 2015.
>
> […] Er is dus spoedeisendheid om voor 1 januari 2015, minstens 1 juli 2015 een arrest te vellen over de vorderingen".

Beoordeling

10. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen". Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd "op elk moment" en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging.

Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij "geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid "zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

11. In hun uiteenzetting met betrekking tot de spoedeisendheid van de vordering, duiden de verzoekende partijen met geen enkel concreet gegeven aan waarom de berekening van de tarieven voor prosumenten op basis van het

bestreden besluit dermate nadelig is dat zij onmogelijk de uitkomst van de procedure ten gronde kunnen afwachten. Zij verschaffen zelfs geen enkele uitleg over de omvang van het beweerde financieel nadeel. Ten slotte maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat eventueel onterecht betaalde bedragen niet kunnen worden teruggestort na een gebeurlijk vernietigingsarrest.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

12. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VII. Kosten

13. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. Het verzoek van de opdrachthoudende vereniging Infrax West, de opdrachthoudende vereniging voor energiebedeling Inter-Energa, de opdrachthoudende vereniging Intercommunale voor Energie (IVEG) en de Provinciale Brabantse Energiemaatschappij (PBE) tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**